

Si algú ve per primera vegada a Pineda, a l'Hospitalet, és molt difícil que pugui apreciar la transformació que tots dos llocs han experimentat, especialment durant la darrera dècada.

Als anys 60 molts eren els reptes que tenia la nostra societat, sobretot per la dona, l'educació i la immigració. Temes de plena actualitat als quals Pineda es va enfrontar amb convicció, amb il·lusió, amb optimisme i amb el convenciment del valor que tindria per milers de persones. Conscient de la dificultat de la tasca, també s'hi va enfrontar amb esforç, sacrifici i dedicació.

Al gener de 1968, any en el qual Pineda va començar la seva activitat a l'Hospitalet de Llobregat, el diari Tele Expres va publicar un article sobre el centre amb el suggestiu títol de *No només per a la llar: la dona s'incorpora al món professional*.

Un titular que avui contemplem materialitzat a la vida de milers de dones, exalumnes de Pineda, que ocupen llocs de responsabilitat en el món empresarial, la universitat, la investigació, els mitjans de comunicació o l'esport.

Si s'aconsegueix un objectiu difícil, és just agrair-s'ho a aquells que ho van fer possible. I són centenars les persones que han aportat la seva confiança, treball, iniciativa, entusiasme i diners per aconseguir construir allò que Pineda és avui en dia.

¿Com va començar tot? En podem preguntar

Qui millor podria respondre es la Mª Rosa Garreta: la persona que millor coneix la gènesi i el desenvolupament de Pineda; ella l'ha vist néixer i créixer. De seguida va fer seva la inquietud de San Josemaría quan

animava un grup de joves a no ser aliens als problemes socials; havia de servir als altres amb el seu treball. Una tasca professional feta amb la major perfecció possible.

Allò que mai no explica la Mª Rosa – dona culta, entusiasta i incombustible al desànim - és que amb la seva mirada, sempre posada al futur i pendent de les necessitats emergents al món de la cultura i l'educació, ha sabut avançar-se als temps promovent iniciatives com els Concursos de Redacció o les Jornades Pedagògiques. Aquests, més endavant, han estat duts a terme per institucions universitàries i empresarials amb uns mitjans amb els quals Pineda – un col·legi - no contava.

Tot i així, aquestes iniciatives van ser plantejades al mateix nivell amb els que es planteja l'entrega dels premis Sant Jordi.

La Mª Rosa no és mestra de professió, però sense pretendre-ho, ho ha estat i ho és de totes, ja que amb el seu exemple i optimisme transmet una forma de fer que mai no es perdrà.

L'article de Tele Expres posava entre cometes "Una casa prestada a la part alta de Barcelona, unes il·lusions i un esforç comú".

L'educació necessita uns mitjans, un ambient adequat i sense aquesta primera casa prestada no s'hagués pogut materialitzar aquesta incorporació de la dona al món professional al 1963.

Per això, no volem deixar passar aquest aniversari sense agrair a l'Angelona Roca la seva generositat durant tants anys.

Un record molt especial pel Jordi i la Roser Baranger que van donar tots els cops de mans possibles.

Si tantes dones van poder incorporar-se al món professional en llocs de treball als quals no tenien accés als anys 60, com els de Químic Laborant o Delineants de la Construcció, va ser gràcies al disseny i desenvolupament de programes formatius adaptats a les necessitats de les empreses.

En aquest sentit, hem d'agrair a la Mª Rosa Valls Taberner que ens obrís les portes del Ministeri d'Educació quan buscàvem el reconeixement d'uns estudis que, per la seva novetat, no tenien un programa reglat.

És difícil que algú no conegui la Pepi.

Quan venen antigues alumnes, antics pares o professores al col·legi, inevitablement tots pregunten per ella. Fins i tot els nens d'educació infantil se la recomanen els uns als altres quan han de comprar un llibre! I és que la Pepi té dues passions: els llibres i Pineda. I un do: saber vendre't el llibre adequat, tot i que no portis diners a sobre... "et fia".

Ella ha sabut suscitar l'amor per la lectura, fins i tot en dones que als anys 60 no sabien llegir i aquí van aprendre. Són moltes les dones del barri, de Bellvitge, de l'Hospitalet... que van aprendre no només a llegir sinó a saber estar, i a les que ha obert grans horitzons a les seves vides.

Sempre diu que Pineda és la seva vida i per Pineda ella és també part de la seva història.

¿Cóm ho vam aconseguir-ho?

El Consell d'Administració és potser la part menys visible de Pineda. Tot i així, han passat per ell unes quantes persones entusiastes que, a més

de a les seves famílies i a les seves intenses feines, han dedicat el seu temps i esforç a fer de Pineda un referent al món educatiu.

La seva professionalitat i dedicació mai no ha estat retribuïda però sí recompensada pels fruits aconseguits.

Abans que el Lluís arribés al Consell d'Administració a principis dels 90, la Piluca ja havia posat la primera pedra. Ella va venir primer a ensenyar a les mares els seus grans coneixements de cuina.

El Lluís va impulsar molts projectes: l'hostaleria, el primer infantil, el C.O.U., el 2n grau d'F.P. I, sobretot, va marcar les pautes de professionalització aportant els seus coneixements en la direcció d'empreses. A tots dos el nostre agraïment pel seu afecte.

El Jordi va agafar el relleu. Un relleu gens fàcil, ja que durant els anys en els que va estar al Consell va néixer Avantis... una bogeria si es contempla amb una ment analítica! A Avantis conflueixen de nou aquest descobriment de les necessitats dels altres i fer el possible per atendre-les. En aquesta ocasió, es tracta de facilitar la conciliació de la vida familiar i laboral a tantes famílies que ho sol·licitaven amb urgència.

Des del principi es va apuntar a metes altes, a no conformar-se amb els mitjans disponibles i aconseguir els adequats per aconseguir el millor context de formació i aprenentatge. La visió del Jordi i el seu esforç per fer realitat aquest somni – moltes vegades acabat d'arribar d'un viatge de feina – s'han vist recompensades amb escreix. Mil gràcies Jordi!

Pineda ha entès sempre que, per a què es doni una real igualtat d'oportunitats, s'han d'oferir una educació de qualitat i uns mitjans

adequats – amb independència del nivell econòmic, social o cultural de qui els rebi.

En aquest sentit, des del principi, Pineda ha comptat amb el recolzament de la societat civil catalana, de nombroses persones, institucions privades i organismes públics, sense els quals hagués estat impossible aconseguir-ho.

Tots, dins de les seves possibilitats, han entès la transcendència social de la tasca educativa que Pineda promou. Són nombroses les persones que han col·laborat i col·laboren econòmicament en tirar endavant el col·legi per no carregar a les famílies el cost dels immobles, dels materials i mitjans tècnics necessaris, així com per facilitar l'accés de persones amb menys recursos. En aquest sentit, la Fundació Roviralta ha estat amb nosaltres des d'un bon principi.

La tasca del Patronat i de la Fundació són el pont entre el col·legi i la societat civil. Una tasca clau pel desenvolupament de Pineda.

La tasca de Pineda no s'entendria sense referir-nos a una expressió repetida amb freqüència per San Josemaría en parlar de les activitats educatives: **“Al col·legi hi ha tres coses importants: primer, els pares; segon, el professorat; tercer, els alumnes”**. L'esperit que anima a cadascun, l'exemple de la seva conducta personal, la cura que posa a la seva feina... tot importa i influeix en la qualitat de l'educació.

El primer president de l'AMPA va ser Pau Giralt, cognom que segueix vinculat a Pineda a través dels seus néts. Al front de l'AMPA, va fer tirar endavant moltes activitats. La seva disponibilitat pel que fes falta es va transformar en múltiples oficis: president, fotògraf... Gràcies per ser-hi sempre.

Més enllà de les il·lusions i del caràcter pioner i innovador del projecte, allò que destaca és l'esforç diari de les persones que han treballat i treballen a Pineda. Un esforç materialitzat en aconseguir una alta competència professional i l'entestament per la pròpia millora personal. Una feina feta amb afany de servei i amb la convicció que redundarà en la millora de les persones del seu entorn i, com a conseqüència, en el progrés social.

Tot i així, allò que realment fa diferent l'equip de Pineda és l'esperit que mou la seva feina i que està en sintonia amb la missió del centre: l'entestament per garantir un autèntic desenvolupament de cada alumna, de cada família i de la societat.

Aquest any el nostre agraïment es dirigeix a:

- La Isabel Cañones que s'ha jubilat amb 70 anys.
- A la Montse Durán que ens segueix ajudant tot i els 70.
- A la Teresa Mª Moretó, que és mestra de comptabilitat i també del Departament d'Administració.
- A l'Ana Muñoz, antiga alumna de Bellvitge i des de fa 15 anys professora de Primària.
- A la Mª Dolors del Valle, mestra d'Infantil y de mestres d'Infantil des de fa 15 anys.
- A la Sandra Font, l'artista de Pineda des de fa 20 anys.
- A la Claudia, que des de fa 20 anys i - com diria el seu marit – "paradoriando" l'anunci de la Coca-Cola, sempre està "para lo bueno, para lo malo, para una, para todas, para Pineda, para su familia, para hostelería, para la E.S.O., para secretaría...".

Agrair, per acabar, el recolzament de l'Ajuntament. Des de l'Alcalde España, que va cedir uns locals al carrer del Prado a Bellvitge per poder començar l'E.G.B. mentre es construïa l'edifici a la seu definitiva; fins

l'Alcalde Pujana que va viure el concurs de TV3 "Dit i Fet" que enfrontava a l'Hospitalet (representat per Pineda) amb un col·legi de Badalona. Vam guanyar amb la col·laboració de tot L'Hospitalet. Des de tota la ciutat van arribar centenars i centenars de rellotges, piles...

Gràcies també l'Alcalde Celestino Corbacho que va inaugurar Avantis i, especialment, a la Senyora Núria Marín per la seva disponibilitat en acceptar compartir amb nosaltres aquest dia tan especial del que volem deixar-li constància amb un petit record. Moltes gràcies!

